

ПРОТОКОЛ

№ 752

гр. Пазарджик, 12.05.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на дванадесети май през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Христо Г.

при участието на секретаря МАРИЯ Й. ЧАМОВА
Сложи за разглеждане докладваното от Христо Г. Гражданско дело №
20225220102502 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 14:30 часа се явиха:

Ищеца Е. А. А., редовно уведомен в предходното съдебно заседание, се
явява лично и с адв. Ш., редовно упълномощен да го представлява, с
пълномощно приложено по делото.

Ответника Р. Д. Н., редовно уведомена от предходното съдебно
заседание, се явява лично и с адв. С.- Ц., редовно упълномощена да я
представлява, с пълномощно приложено по делото.

АДВ. Ш.: Да се даде ход на делото.

АДВ. С.- Ц.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки по даване ход на
делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

АДВ. Ш.: Имам искания относно привременните мерки и те са относно
последните срещи между бащата и детето, а именно: срещи на 05.04.2023 г.,
09.04.2023 г., 19.04.2023 г., както и на 03.05.2023 г. От името на моя
доверител твърдя, че на 05.04.2023 г. и на 19.05.2023 г. не е спазен графика
който е определен от съда, бащата да се види с дъщеря си под формата на
личен контакт от 09.00 часа до 12.30 часа, а детето е пристигнало в
социалната служба в 10.30 часа. Впоследствие в 11.30 часа детето е тръгнало

с майка си, като не е останало да края на определения от съда срок. Считам, че самото определяне на привременните мерки в присъствието на майката, както и в нетипична среда за детето, а именно в сградата на социалната служба. Това е сграда, която детето не обитава, не познава и не е свързана с неговото битие, както и в присъствието на социален работник, независимо от неговия опит и длъжност в ДСП Пазарджик, то е трето лице и е непознато за детето. Поради това считам, че обстановката е нетипична и не може в такава обстановка да се осъществи личен контакт между бащата и детето. Същевременно има данни за конфликтни отношения между майката и бащата на детето и считам, че не трябва да се осъществява личния контакт в присъствието на майката. При предаване от бабата по майчина линия на детето А., детето е било спокойно и е осъществил тогава личния контакт в пълнота между детето и бащата. Представям в тази връзка Определение № 385/04.02.2019 г. на Районен съд- Шумен, в което е застъпена съдебна практика, че съществува и особена група изменени обстоятелства, които са свързани с нововъзникналите права и задължения на родителите по повод задължителното спазване на мерките, като: отчуждаване на детето по вина на отглеждания родител спрямо другия родител или обратно, пречки на родителя, който отглежда детето за осъществяване на личните отношения с другия родител. В същото определение е застъпено мнението, че под влияние на негативното отношение на майката спрямо бащата, същата може да проектира това отношение и в детето. В този смисъл поведението на майката е укоримо, независимо от причините за това нейно решение. Ето защо моля съдът да измени така постановените привременни мерки, като даде възможност за един по разширен контакт. Целта на моя доверител е да постигне по разширен контакт с детето си, докато се води настоящия съдебен спор. Но липсата на контакт със сигурност уврежда детето, това е във връзка с конвенцията на ООН за закрила на детето, която казва, че трябва да се предоставят чести контакти на двама родители с непълнолетното дете. Ето защо, моля съда да измени така постановените привременни мерки, като даде нови привременни мерки за личен контакт между бащата Е. А. и непълнолетното дете А. А.а, както следва: всяка първа и трета седмица в месеца, събота и неделя без приспиване от 10 часа до 17.00 часа. Като считам, че съда може да допусне и всяка втора и четвърта седмица, поне един ден в седмицата- сряда от 10.00 часа до 12.00 часа. Ако съда счита, че следва

да се докажат в днешното съдебно заседание твърдения, то моля съда да допусне до разпит социалния работник В. М., с която ще се установяват точно как са протекли тези срещи. Тъй като сме в период, в който следва следваща среща на личен контакт с детето, а именно следващата сряда на 17.05.2023 г., то моля съда за изменение на привременните мерки и ако допусне разпита на социалния работник В. М. да е преди тази дата. Защото всяка следваща дата в която продължават сегашните привременни мерки ще е стресова за детето, както и за родителите. Ако съдът промени привременните мерки и детето бъде в среда която е неинституционална, а среда в която детето да се чувства спокойно да се вижда с родителя който не го отглежда, то така ще спомогнем за изграждане на емоционална връзка между родител-дете. Детето навлиза в една бурна възраст и в настоящото съдебно производство, най-важното според мен са интересите на детето. Конфликтните отношения между родителите не трябва да засягат интересите на детето.

АДВ. С.- Ц.: Считам, че така направеното искане в днешното съдебно заседание е неоснователно и моля съдът да го остави без уважение, тъй като привременни мерки са постановени с определение от 15.09.2022 г. и тези привременни мерки по искане на ищцовата страна са изменяни неколkokратно. Така определените от вас привременни мерки са се случвали винаги в присъствието на майката и винаги в присъствието на социален работник в ОЗД към ДСП Пазарджик. Много странно как детето първоначално се е чувствало спокойно и са се осъществявали срещите в една нетипична среда, както се изказа пълномощника на ищцовата страна и в един момент в последните три срещи, тази среда създава за тях един много голям проблем и дискомфорт. Смятам, че това, което беше изтъкнато не отговаря на действително случващото се. От определените привременни мерки на 15.09.2022 г. до преди три срещи, срещите са протичали нормално и детето се е чувствало добре, но в последните срещи детето започва да крещи и да изпада в истерии, като една от тези срещи е записана от майката и е представена с флаш памет пред съда. На този запис се вижда как е протекла тази среща, като за мен лично като пълномощник и не присъствал на тази среща събуди недоумение, каква е причината детето да започне да крещи при положение, че първоначално са се провеждали нормално тези срещи. Ясно е, че има конфликт между родителите и затова на тези срещи е постановено да

присъства социален работник. Социалния работник е затова, да следи как ще бъдат осъществявани тези срещи. Странно е как детето от септември до сега е свикнало със социалния работник, а не е успяло да се види с баща си. За мен са много грозни нападките и обвиненията, че майката причинявала синдром на родителско отчуждение и умишлено причинявала този синдром. Майката е тази която инициира срещи, обаждала се е по телефона и е искала бащата да осъществява контакт с детето си. Смятам, че майката задължително трябва да присъства на тези срещи, не за друго, а защото детето е едва на две години и няколко месеца и е привързано към нея. Ако детето по някаква причина се разстрои, майката е тази която ще може да успокои дъщеря си. Представете си едно дете, което не е свикнало с баща си, в присъствието на социален работник, без присъствието на майката, как ще се чувства това невръстно дете. Няма как да се съглася, че това дете навлизло в една бурна възраст. Странно е за мен каква е тази бурна възраст, все пак и аз съм родител. За мен това е едно малко дете с изключително крехка психика и следва да бъде обгрижвано и да не бъде поставяно в стресови ситуации. Не смятам, че детето е свикнало с баща си до такава степен, че да бъде оставяно само с него. Смятам, че трябва да продължи този преходен етап на адаптация на бащата с детето и това да става поетапно за няколко часа. Това дете е малко и има режим, то задължително спи на обяд. Детето се отглежда в дома на майката от два месечна възраст до настоящия момент. Не смятам, че следва да бъде вземана в предвид представеното определение от ищцовата страна и то на друг районен съд, който е равен по степен на РС- Пазарджик. Там се касае за друг конкретен казус, а не за този. Когато се преценяват привременни мерки, родителски права, лични отношения и контакти, всеки един казус е изключително конкретен и различен. Няма как ние позовавайки се на съдебно определение да искаме то да бъде приложено в настоящият казус. Всеки един казус е конкретен и различен. Отношенията между страните винаги са конкретни и неповторими. Ако действително ищцовата страна твърди, че има умишлено отчуждение, то решаването за привременните мерки не може да бъде постановено днес, а следва да бъдат събрани допълнителни доказателства в тази насока. Моля съда при решаване на въпросните привременни мерки да бъдат събрани допълнителни доказателства, да бъдат разпитани свидетели за това, какви са отношенията между детето и бащата и какви са отношенията на детето с майката. Смятам, че това е наложително,

тъй като по делото има данни за вербална агресия, която бащата е осъществявал в присъствието на детето спрямо майката. Да не говорим за физическа агресия, за която тепърва ще бъдат събрани доказателства в настоящото производство. Моля да бъде оставено без уважение така направеното искане в днешното съдебно заседание за изменение, тъй като считам, че този режим, който е определен към момента е адекватен. Моля съда да бъдат събрани допълнителни доказателства за отношенията и да бъде допуснат до разпит един свидетел от ответната страна.

АДВ. Ш.: Детето от 15.09.2022 г., откакто са определени привременните мерки до 23.01.2023 г. не е осъществявало личен контакт с баща си. Причината е, че в събота не може да се осигури социален работник. Това са загубени месеци в липса на никакъв контакт между детето и бащата. След 21.01.2023 г., когато са изменени привременните мерки от събота в присъствието на социален работник, също не са осъществили лични контакти до 28.02.2023 г. понеже не са могли ДСП Пазарджик да осигурят служител, който да присъства на тези срещи. Трябва да заявя, че по чл. 59, ал. 8 от СК при необходимост се налагат защитни мерки при непълнолетни деца, а именно да се осъществяват лични контакти в присъствие на родител, социален работник или на друго лице. Още към 15.09.2022 г. не е имало никакви данни по делото да са се осъществили тези защитни мерки. За това настоявам към настоящия момент да бъдат променени привременните мерки и защитните мерки по чл. 59, ал. 8 от СК. Нито са могли да се прилагат, нито да доведат до някакъв ефект а точно обратното, липса на личен контакт между бащата и детето.

АДВ. С.- Ц.: Смятам, че са налице основанията на чл. 107, ал. 8 от СК, а именно да бъдат приложени тези защитни мерки, както посочих има данни по делото, че е осъществяване вербална и физическа агресия в присъствието на детето спрямо майката. Отделно от това говорим за малолетно дете на две години и четири месеца, това е изключително ниска възраст за да може то да се вижда с баща си без присъствието на майката и без присъствието на социален работник. Когато срещите са първоначално определени от настоящия състав да бъдат в събота, бащата се е виждал с детето в друго време и на друго място. Ако ищцовата страна действително мисли за детето, то тогава щеше да има постигнато споразумение от 31.03.2023 г., в което са определени режим на лични контакти между бащата и детето, които са

коренно различни от определените привременни мерки. Аз смятам, че това е една симулация от ищцовата страна, който чуваме в момента за мисъл и грижа за детето.

ОТВЕТНИЦАТА/лично/: Не е вярно, че ответникът от септември до януари не е виждал детето. Аз самата съм организирила срещи на бащата с детето. Не знам как може да лъже така безочливо.

СЪДЪТ след като взе предвид направеното искане и становищата на страните, изложени от тях в настоящото съдебно заседание съобрази следното: В настоящото съдебно заседание беше направено искане от ищцовата страна за изменение на постановените по делото привременни мерки в частта, касаеща определения режим на лични отношения между бащата Е. А. А. и малолетното дете А. Е. А.. Съдът намира така направеното искане за допустимо, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 323, ал. 3 от ГПК, всяка от страните има възможност да поиска изменение на определените привременни мерки при наличие на нововъзникнали обстоятелства, налагащи това. Видно от материалите по делото действащите към настоящия момент привременни мерки са тези постановени от съда с Определение № 490/28.02.2023 г., съгласно което определение бащата може да се вижда с детето – всяка първа и трета сряда от всеки календарен месец от 09.00 часа до 12.00 часа, като срещите е следвало да се осъществяват в присъствието на майката на детето Р. Н., както и в присъствието на социален работник от ДСП- Пазарджик.

Настоящото производство е образувано по искова молба на ищеца А. на 03.08.2022 г., като съдът е определил първоначално привременни мерки по делото със свое Определение 1917/15.09.2022 г., като е преценил, че към този момент на срещите между на бащата и детето следва да присъства майката на детето, както и социален работник, тъй като до 15.09.2022 г. са били проведени единствено няколко срещи между бащата и детето, и също така съдът е приел, че на детето ще е необходим известен адаптационен период при срещите със своя баща. Считано от първоначалното определяне на привременните мерки, които регулират режима на лични отношения между бащата и детето, към настоящият момент е изминал период от около осем месеца, които според настоящия съдебен състав представляват един достатъчно дълъг период в който детето да свикне с присъствието на своя

баща, да се подобри комуникацията помежду им и да бъде извършена една предварителна подготовка за определяне на по-разширен режим на лични отношения между бащата и детето. Отделно от това от данните по делото се установява, че присъствието на социален работник, както и на майката на детето при срещите между детето и неговият баща не се отразяват благоприятно на тези отношения, като родителите продължават да бъдат в лоши отношения, които неминуемо предават и на детето с поведението си. Отделно от това, съдът следва да съобрази обстоятелството, че за ДСП-Пазарджик е обективно невъзможно или представляващо съществено затруднение да осигурява присъствието на социален работник на всяка от провежданите срещи между бащата и детето. Всички тези съображения, които бяха изложени по-горе дават основание на съда да счита, че определянето на един по-широк режим на лични отношения между бащата и детето би бил в интерес на малолетното дете, както и като цяло в интерес на подобряване на отношенията между двамата родители помежду им, както и отношенията между тях и самото дете. В изминалия период от около осем месеца е следвало бащата на детето да осъществява срещите си с детето, като същото да се чувства комфортно и спокойно в неговото компания, и да може за в бъдеще всеки от родителите да прекарва достатъчно време със своето дете. Към настоящия момент съдът намира, че определените привременни мерки, които се изразяват в провеждането на срещи между бащата и детето, едва по три часа на всеки две седмици и то в присъствието на другия родител, както и в присъствието на социален работник, са недостатъчни за да бъдат установени едни трайни, задълбочени и съответстващи на интересите на детето отношения между бащата и детето. Всичко това налага промяна на определените до настоящия момент привременни мерки, като съдът счита, че следва да разреши на молителят да осъществява личен контакт със своето малолетно дете- всяка първа и трета събота от месеца, както и всяка първа и трета неделя от месеца за времето от 10.00 часа до 17.00 часа на съответния ден. Съдът взема предвид възраженията на ответната страна, съгласно които възражения, детето, поради ниската си възраст не следва да преспи в дома на бащата, но това според настоящия съдебен състав не представлява пречка в определените от съда дни бащата да взема детето от адреса на местоживеенето му в гр. Пазарджик и да го връща на същия адрес в съответния определен час от съда.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 323, ал. 3, във връзка с ал. 1 от ГПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ постановените по делото с Определение № 490/28.02.2023 г. привременни мерки в частта, касаеща определения режим на лични отношения между бащата Е. А. А., ЕГН ***** от гр. Пловдив, ул..... и малолетната дете А. Е. А., ЕГН *****, родена на както следва: бащата може да се вижда с детето всяка първа и трета събота от всеки календарен месец за времето от 10.00 часа до 17.00 часа в съботния ден, както и всяка първа и трета неделя от всеки календарен месец, считано за времето от 10.00 часа в неделния ден до 17.00 часа на същия ден, като срещите да се осъществяват без присъствието на майката на детето Р. Д. Н., ЕГН ***** от гр. Пазарджик, ул., както и без присъствието на социален работник към ДСП Пазарджик. При осъществяване на определените срещи, бащата Е. А. А., ЕГН ***** от гр. Пловдив, ул..... следва да взема детето от адреса на местоживеенето му и да го връща на същия адрес в определените от съда часове, без преспиване в дома на бащата.

Останалите постановени от съда привременни мерки запазват действието си до постановяване на ново определение по чл. 323 от ГПК или до влизане в сила на решението с което съдът определя родителя, който ще упражнява родителските права. Настоящото определение не подлежи на обжалване, но същото може да се измени от съда, който го е постановил.

ПРЕПИС от настоящото определение да се изпрати на ДСП Пазарджик, с оглед отпадане на необходимостта при провеждане на срещите между бащата и детето да присъства социален работник от ДСП- Пазарджик.

АДВ. С.- Ц.: Издръжката не се заплаща редовно така, както е определена с привременните мерки от съда. Всеки месец закъснява. От ОЗД към ДСП- Пазарджик има подаден сигнал, че има забавяне в заплащането на издръжката.

АДВ. Ш.: Към настоящият момент не виждам да има основание да поддържам искането за отвод на съдебния състав. Г- н Съдия, тъй като Рождения ден на доверителят ми е на 29 май, то моля съда да допълни в привременните мерки бащата да има контакт с детето от 10.00 часа до 12.00

часа. Като доверителят ми ще вземе детето от майката и ще го върне на майката на адрес по местоживее на майката. Във връзка със заявеното от ответната страна за забавяне в изплащането на издръжката, представям писмени доказателства за закупени на дрехи на детето на дата 19.04.2023 г. на стойност 481.10 лева, както и платената на 21.04.2023 г. за дрехи сума в размер на 378,91 лева и моля да бъдат присъединени по делото.

АДВ. С.- Ц.: Смятам, че за представяне на доказателства има ред и начин и същите следва да бъдат представени тогава, когато бъде дадена възможност на страните за доказателствени искания, както и да бъде представена с препис и за страната, която представлява съответната страна. Отделно от това беше дадена възможност на ищцовата страна за искане за изменение на така постановените привременни мерки, които имаха действие до момента. Ние се намираме в съдебен процес, който трябва да върви съгласно законовите разпоредби, а не тогава, когато се сещаме да поискаме нещо или да представим нещо. Когато са представени по надлежния ред ще взема становище по така представените документи, към момента не съм се запознала с тях. Нямам искане за отвод на съдебния състав.

СЪДЪТ след като взе предвид исканията на страните съобрази следното: Беше направено допълнително искане от ищцовата страна да бъде разрешено на бащата Е. А. А. да осъществи личен контакт с детето А. Е. А. на 29.05.2023 г. инцидентно по случай Рождения ден на бащата Е. А. А.. Съдът счита, че така направеното искане е допустимо и основателно и като такова следва да бъде уважено. Поради което следва да бъде разрешен единствено на този ден по случай Рождения ден на бащата Е. А. А. осъществяването на такъв контакт, тъй като въпросната дата 29.05.2023 г. се пада в ден понеделник, съдът счита, че следва да разреши на бащата да се види с детето на този ден, считано от 10.00 часа до 12.00 часа без присъствието на социален работник или майката на детето.

Воден от горното и на основание чл. 323, ал. 3, във връзка с ал. 1 от ГПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

РАЗРЕШАВА на бащата Е. А. А., ЕГН ***** от гр. Пловдив, ул..... да осъществи личен контакт с малолетното дете А. Е. А., ЕГН *****, родена на инцидентно, по случай Рождения ден

на бащата на 29.05.2023 г. за времето от 10.00 часа до 12.00 часа, като срещата да се осъществи без присъствието на майката на детето и без присъствието на социален работник от ДСП Пазарджик.

По отношение на представените от ищцовата страна доказателства в настоящото съдебно заседание, съдът ще се произнесе след изслушване на доклада по делото.

На основание чл. 143, ал. 1 от ГПК пристъпва към изясняване на фактическата страна на спора.

АДВ. Ш.: Поддържам подадената искова молба, както представените с нея доказателствени искания. Същевременно на 19.12.2022 г. е подаден отговор от ответната страна по чл. 149 от СК и чл. 127 а от СК, като в отговора на тези насрещни иски е заявен насрещен иск от ищцовата страна, а именно: присъждане на родителските права на малолетното дете А. А.а на бащата Е. А.. Същевременно в първото съдебно заседание, проведено на 10.03.2023 г., тогавашния процесуален представител на ищцовата страна е дал становище, че поддържа исковата молба, както и че поддържа предявения насрещен иск по чл. 127 от СК за присъждане на родителски права в полза на ищеца Е. А.. След като се запознах с материалите по делото констатирах, че съдът не е предоставил възможност в едномесечен срок за отговор на така предявения насрещен иск по чл. 127 от СК, а именно за присъждане на родителски права в полза на ищеца Е. А. на ответната страна. Считам, че не следва в настоящото съдебно заседание да се излага проекто- доклад по чл. 146 от ГПК, а да се предостави възможност на ответната страна за срок от един месец, по реда на чл. 131 от ГПК да вземе отношение, тъй като това в последствие е основание за обжалване. Ето защо моля съдът да предостави възможност на ответната страна в едномесечен срок да вземе отношение.

АДВ. С.- Ц.: Поддържам подадения писмен отговор по представената искова молба, както и поддържаме насрещните иски така, както са предявени пред вас. Аз не считам, че следва да бъде предоставен такъв срок, тъй като настоящото производство е започнало със сезиране на РС-Пазарджик с искова молба, съответно е представен отговор на исковата молба и насрещни иски от ищцовата страна, както и отговор на тези насрещни иски. Считам, че процедурата е спазена и страните са изразили становищата си така, както смятат. В този смисъл считам, че е неоснователно така

направеното възражение от пълномощника на ищцовата страна.

АДВ. Ш.: ГПК дава възможност да се защитят правата на страните и считам, че следва да се предостави този за ответната страна.

АДВ. С.- Ц.: Направено е искане за упражняване на родителски права едва след отговор на насрещните искове. Ако ищецът е имал такова намерение за предоставяне на родителски права, той е могъл да го стори още август месец 2022 г., когато е депозирал исковата молба. Аз не смятам, че са нарушени правата на която и да е от страните. Не смятам, че е нарушена процедурата по ГПК. Тук се цели шиканиране на процеса.

АДВ. Ш.: Насрещния иск е направен под формата на отговор на предявените насрещни искове от ответната страна, включително по чл. 149 от СК за изплащане на издръжка за изминал период. Кое то изплащане на издръжка за изминал период е само за страна, която не упражнява родителските права. Ето затова е направен насрещен иск, а именно: за присъждане на родителски права. Считам, че следва да се спази процедурата по чл. 131 от ГПК.

СЪДЪТ след като взе предвид направеното възражение от ищцовата страна счита, че същото е неоснователно, тъй като производството по настоящото дело е образувано по искова молба на Е. А. А., с правно основание чл. 127, ал. 2 от СК. По това производство съдът следва да реши и следва да се произнесе по въпросите свързани с местоживеенето на детето, упражняването на родителските права, личните отношения с детето и издръжката му. При решаване на посочените въпроси съдът следва да се ръководи изцяло от интересите на детето, поради което съдът намира, че настоящото производство е такова на спорна съдебна администрация, при което съдът воден от интересите на детето би могъл да предостави упражняването на родителските права на всеки един от двамата родители ако счете, че съответният родител е по- подходящ и има по- голям родителски капацитет да ги упражнява.

С оглед на гореизложеното съдът не намира за необходимо да бъде предоставен нов допълнителен срок на ответната страна за отговор по чл. 131 от ГПК, още повече, че това ще доведе до необоснованото отлагане на делото във времето, като следва да се има предвид, че производството е било образувано по предявена искова молба на 03.08.2022 г.

Воден от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражението на ищцовата страна, съгласно което съдът е нарушил съдопроизводствените правила, като не е предоставил едномесечен срок за отговор по искането за предоставяне упражняването на родителските права на ответницата Р. Д. Н..

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 145, АЛ. 3 ОТ ГПК, СЪДЪТ ПРИКАНВА СТРАНИТЕ КЪМ СПОГОДБА.

АДВ. Ш.: Обсъдихме вариант за сключване на спогодба с ответната страна, имаме някои различия които са свързани със сумата, която трябва да се заплати за издръжка за минал период от време, както и ищецът желае по-разширен режим на лични контакти с детето. Имаме и различия по отношение на времето, в което детето може да напуска пределите на страната и да пътува в чужбина. На този етап няма как да сключим споразумение.

АДВ. С.- Ц.: Имаме различия с ищцовата страна които не позволяват да постигнем спогодба, въпреки направените усилия от наша страна.

Спогодба не бе постигната.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 146 ОТ ГПК СЪДЪТ ПРИСТЪПИ КЪМ ДОКЛАДВАНЕ НА ДЕЛОТО:

Подаденият иск е с правно основание чл. 127, ал.2 и ал. 3 от СК от Е. А. А., чрез адв. Т., в която се сочи, че страните в производството са родители на малолетната А. Е. А., ЕГН *****. Родителите не са сключвали граждански брак- детето е родено от съвместното им фактическо съжителство в град Пловдив, продължило малко над 3 години. От повече от година родителите са разделени, като А. се отглежда от своята майка Р. Н. в град Пазарджик в дома на своите баба и дядо по майчина линия на посочения в исковата молба адрес. Доверителят му живее в собствено жилище, на посочения също в исковата молба адрес, до раздялата с майката това е и общия дом на детето и неговите родители. Доверителят му твърди, че от раждането на А. участвал в нейното отглеждане и обгрижване. Не се е свенял да я нахрани, да я изкъпе, да я преобуе, независимо, че основно е поел задължението за финансовата издръжка и на тримата, което е и съвсем естествено предвид, че майката се е грижила за новороденото, бил ежедневно

трудова ангажиран през периода на съвместното съжителство. В настоящата молба твърди, че доверителят му като баща на А. желае да изгради и поддържа емоционална връзка с детето- не само поради факта, че е живял с него от момента на раждането му и се е грижил за него до фактическата раздяла на родителите, но и съвсем естествено е бащата да изпитва искрена обич, привързаност и родителска отговорност към нея, която е и първо и единствено дете за него. От друга страна, в интерес и на детето е да има емоционална връзка със своя баща и неговите роднини, да расте с вниманието и обичта и на семейството на своя баща. Към настоящия момент доверителят му преценя, че А. поради ниската възраст на която е, следва да се отглежда от своята майка, поради което не възразява родителските права да бъдат възложени за упражняване на Р. Д. Н.. Към настоящият момент родителите не могат да постигнат съгласие по въпроса за личните контакти, които следва да се упражняват между доверителя ми Е. А. А. и малолетната А. Е. А., което обосновава правния интерес и на бащата, и на детето да се обърнем към съда с настоящата молба и поискаме да се одобри следния режим на лични контакти, а именно:

- Всяка първа и трета седмица от месеца за времето от 16.00 часа в петък до 18.00 часа в неделния ден с преспиване, като бащата се ангажира да взима и връща детето от и до дома на майката. В случай, че съответният месец е с пет съботи и недели да бъде предоставено на бащата и детето същият период от време за последната седмица по посочения по- горе начин.
- Всяка сряда за времето от 16.00 часа до 18.00 часа, като бащата се ангажира да взима и връща детето от и до дома на майката или от детско заведение, в случай, че А. посещава такова;
- Тридесет дни през лятото, отново с преспиване, които могат да се разпределят по 10 дни всеки летен месец: юни, юли и август.
- На рождения ден на детето: всяка календарна година за три часа по споразумение с другия родител, а ако такова не се постигне, за времето от 16.00 часа до 19.00 часа на този ден.
- На рожден ден на бащата 29 май - всяка календарна година от 10 часа на този ден до 18.00 часа на същия ден;
- На всеки 1 юни за времето от 16.00 часа до 18.00 часа.
- На Коледните празници по 5 дни на всяка нечетна година за времето от

10 часа на 23 декември до 18 часа на 28 декември отново с преспиване в дома на бащата;

- За Новогодишните празници по 5 дни всяка четна година за времето от 10 часа на 29 декември до 18 часа на 3 януари на следващата календарна година с преспиване в дома на бащата;
- За Великденските празници от 9.00 часа на Велики петък до 20 часа на Понеделник след Неделя на Възкресение за всяка нечетна година с преспиване в дома на бащата;

Счита се, че посоченият по- горе режим за лични контакти между бащата и малолетното дете отговаря най- добре на неговия интерес да бъде отглеждано и обгрижвано и от двамата си родители и ще способства в пълна степен за изграждане на близост и обич между баща и дъщеря, поддържане на емоционална връзка родител- дете.

Оформен е петитум с който се иска от съда да одобри посоченият по- горе режим за лични контакти между Е. А. А. и А. Е. А., тъй като отговаря най- добре на интереса на детето.

Отделно, както и до сега, така и занапред Е. А. ще участва в издръжката на детето, като с оглед нуждите на детето към настоящия момент, подходящия размер на издръжка, която е готов да заплаща е в размер на 400 лева месечно.

По отношение на повдигнатите в настоящата молба въпроси доверителят ми има готовност да сключи с другия родител споразумение по реда на чл. 127, ал. 1 СК.

ПРАВИ ОСОБЕНО ИСКАНЕ:

Моли съда за времетраенето на производството се определят привременни мерки по въпроса за личните контакти между доверителя му и малолетното дете, както следва:

- Всяка първа и трета седмица от месеца за времето от 10.00 часа в съботния ден до 18.00 часа в неделния ден с преспиване, като бащата се ангажира да взима и връща детето от и до дома на майката. В случай, че съответният месец е с пет съботи и недели да бъде предоставено на бащата и детето същият период от време за последната седмица по посочения по- горе начин.

- Всяка сряда за времето от 16.00 часа до 18.00 часа, като бащата се ангажира да взима и връща детето от и до дома на майката или от детско заведение, в случай, че А. посещава такова;
- Тридесет дни през лятото, отново с преспиване, които могат да се разпределят по 10 дни всеки летен месец: юни, юли и август.
- На рождения ден на детето: всяка календарна година за три часа по споразумение с другия родител, а ако такова не се постигне, за времето от 16.00 часа до 19.00 часа на този ден.
- На рожден ден на бащата 29 май - всяка календарна година от 10 часа на този ден до 18.00 часа на същия ден;
- На всеки 1 юни за времето от 16.00 часа до 18.00 часа.
- На Коледните празници по 5 дни на всяка нечетна година за времето от 10 часа на 23 декември до 18 часа на 28 декември отново с преспиване в дома на бащата;
- За Новогодишните празници по 5 дни всяка четна година за времето от 10 часа на 29 декември до 18 часа на 3 януари на следващата календарна година с преспиване в дома на бащата;
- За Великденските празници от 9.00 часа на Велики петък до 20 часа на Понеделник след Неделя на Възкресение за всяка нечетна година с преспиване в дома на бащата;

Сочат се доказателства. Правят се доказателствени искания.

СЪДЪТ се е произнесъл с Определение № 1917/15.09.2022 г. по направеното особено искане.

СЪДЪТ с Определение № 209/23.01.2023 г. изменил постановените по делото с Определение № 1917/15.09.2022 г. привременни мерки в частта, касаеща определеният режим на лични отношения между бащата Е. А. А. и малолетното дете А. Е. А..

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника Н., като счита, че предявен иск е допустим, но предложения в исковата молба режим за лични контакти между детето А. Е. А. и ищеца Е. А. е неподходящ. Причина за това е възрастта на детето, което е на година и пет месеца и досегашното поведение на ищеца. С ищеца Е. А. са във фактическа раздяла от 01.04.2021 г. Когато се разделили детето им било на два месеца. След раздялата, с А. поС.но живеели в гр.Пазарджик, в

жилището на родителите ѝ. Същото разполага с всичко необходимо за правилното отглеждане и възпитание на детето. Родителите ѝ помагат и я подкрепят. Независимо, че интереса на бащата към А. е непоС.ен - на приливи и отливи и според настроението му, винаги му е осигурявала възможност да осъществява лични контакти с нея, в много от случаите е била инициатор на техните срещи. Разбира се това в голяма степен зависи от неговото желание. До сега всички срещи са осъществявани в нейно присъствие. А. е все още твърде малка и е много привързана към нея и не е готова да е разделена от нея дори за няколко часа. Няма да е спокойна, а нощуването и в нейно отсъствие ще предизвика у нея силна тревога. От своя страна не би могла да я остави сама. На мнение е, че бащата няма необходимия опит и не е готов да поеме подобно задължение и отговорност да се справи сам с нуждите на дъщеря им в нейно отсъствие, също така има притеснения, че е способен да я вземе и да не ѝ я върне, както неведнъж я е заплашвал, че ще го направи. Както посочила по-горе тримата живели заедно едва два месеца. Това се случило в първите два месеца след от раждането на детето, живели на квартира в гр. Пловдив на бул., никога не са живели в жилището, което той е посочил в исковата молба. През времето, когато с А. живеели при него, той никога не е оставал сам да се грижи за нея за повече от час-два, докато тя спи.

Сочи се, че горното не трябва да остава впечатление, че отрича законовите права на ищеца, нито че желае да го ограничи и отчужди от детето им. Съгласна е и подкрепя тезата, че бащата на А. следва да осъществява контакти с дъщеря си, за да може да се изгради пълноценна връзка между него като родител и нея като негово дете. Но мнението ѝ е, че предложения в исковата молба режим за лични контакти към момента все още не е подходящ според обективната действителност, включително възрастта на детето и навиците на ищеца. Против е и с предложения режим като привременни мерки до постановяване на съдебното решение. Той преповтарял режима за лични контакти, който смятала за крайно неподходящ. Утвърдените навици и агресивното поведение на ищеца са съществена пречка, за да осъществява в пълен обем задълженията си по отглеждането и възпитанието на малолетното им дете.

Твърди се, че връзката им с Е. А. започнала през септември 2018 г. В края на същата година заживели заедно в гр. Пловдив в квартира, наета от

него на бул., която обитавали до раздялата им на 1 април 2021г. Никога не са живели на посочения в исковата молба апартамент, собственост на ищеца. След като заживели заедно започнали проблемите в отношенията им. Той се променил коренно. По това време установила, че често злоупотребява с алкохол. Понякога го комбинирал с различни успокоителни лекарства. Ефектът от това бил, че ставал раздразнителен и избухлив. Тя разбира си била много против подобно поведение и държала да преустанови това, но станало обратното. Стигнало се до крайно агресивно поведение насочено изцяло към нея. Редовни скандали и обиди, била подложена на ежедневен психически тормоз. На няколко пъти осъществил и физическо насилие спрямо нея.

Сочи се, че преди да забременее с детето А. имала друга неуспешна бременност. В края на март 2019г. разбрала, че е бременна. Бременността не била планирана от нея, но ищеца силно настоявал да задържи бебето и тя го направила. Тогава имала салон за маникюр в гр. Пазарджик и пътувала, за да работи. Продала бизнеса си по препоръка на лекаря и по настояване на партньора ѝ. Въпреки бременността ѝ проблемите в отношенията им продължавали, дори се задълбочили, имали всекидневни скандали. Най-често били след негови излизания с приятели и прибирането му в нетрезво състояние. До тогава не ѝ бил посягал и не е проявявал друга форма на агресия срещу нея, освен словесна.

Твърди се, че на 6-ти май 2019г. вече била в началото на четвъртия месец от бременността. След гостуване при родителите ѝ в гр.Пазарджик се прибрали в Пловдив. Е. бил подпийнал и започнал поредния скандал, но този път придружен с физическа агресия. След като ударил различни мебели в дома им, я блъснал няколко пъти в един шкаф и напуснал жилището. Била шокирана и изплашена от случилото се. Веднага тръгнала след него за да го спре, но вратата на апартамента се затворила и останала отвън без ключ. Слязла с него до паркинга, където била колата му и го моела да ѝ отключи, но той си тръгнал. В тази ситуация се опитала да се свърже по мобилния телефон с него, но не отговаряше. Било около 01.30 - 02.00 ч. през нощта, останала боса отвън, без пари, документи и ключове за колата ѝ, нито за жилището. Тогава позвънила на майка ѝ, за да я прибере. Тя заедно с брат ѝ тръгнали веднага от гр.Пазарджик и пристигнали след около 45 минути.

Няколко дни след инцидента, в следствие на стреса изгубила бебето. Е. не се поинтересувал как е и какво се случва с нея повече от месец. След около 40 дни решил да я потърси и да се извини. Започна да звъни на родителите ми, да идва на места които посещавам и да ме моли да му простя. Твърдял, че е спрял алкохола и всякакви други неща. Повярявала му и се съгласила да се съберат и да заживеят отново заедно. Техните отношения имали подобрене около месец, два. После всичко започнало постарому. Налагал ѝ психически и физически тормоз и през периода 2019 - 2021 имали две или три раздели. След всяка раздяла, той я е търсил, твърдейки, че се е променил и съжалява. През времето на съвместното им съжителство не се е грижел за нея, нито ѝ е осигурявал финансова издръжка. Опитвала да е самостоятелна и започнала работа, но Е. я е накарал да напусне, твърдейки, че искал да стои вкъщи и, че той ще осигурява семейния бюджет, което не се случило. През цялото време когато са живели е ищеца родителите ѝ са осигурявали финансова помощ.

Сочи се, че загубата на детето през първата бременност ѝ оставило силна травма. Страдала. Силно желаела да поправи загубеното. През май месец 2020 г. били в добри отношения и взели съвместно решение да имат дете, което планирано заченала. Когато Е. разбрал, че е бременна пак променил поведението си спрямо нея. Отново започнали скандалите и насилието, в резултат на това често постъпвала в болница за задържане на плода. По това време многократно ѝ е казвал, че ако роди болно дете нямало да го припознае, нито ще го гледа. Скандалите им продължавали и всичко описано по-горе започнало да се повтаря. Продължил да употребява алкохол, връщал се след работа напрегнат и раздразнителен, както и след излизания с негови приятели или те гостували вкъщи. Нямала нищо против да ги приемаме в дома си, но променила мнението си, когато веднъж едни гости освен употреба на алкохол запалиха и цигари с различно от тютюн съдържание, а Е. дори не възразил. Тя се намесила и отново се скарали. В повечето случаи си лягала и не говорела с него, за да не се задълбочава напрежението. Една вечер, било след подобно излизане станал поредния скандал. Това бил най-тежкия побой, който ѝ нанесъл, но успяла да избяга и да тръгне с колата си към Пазарджик. На излизане от комплекса я спрели полицаи. Видели съС.ието ѝ. Тя им разказала за случилото се, а те ѝ дали съвет, щом е бременна от него и не е решила все още какво ще прави, да не подава сигнал срещу него. След тази случка поживяла известно време в дома

на родителите си в гр. Пазарджик. Малко по-късно отношенията им отново се подобрили, повярвала му отново, имала надежди, чакали дете. Върнала се в Пловдив и отново заживели съвместно. В този период една вечер се върнал от работа в нетрезво състояние. Излезли на разходка с кучето им, когато започнал да се заяжда с нея и да я обижда. Предложил ѝ пари, за да махне детето. По това време /м.август 2020 г./ вече била в петия месец от бременността с А.. Отказала му и го уверила, че ако това е желанието му ще приключат отношенията си и нямала да го ангажира с нищо. Последвал скандал и я изгонил от жилището, като след тази случка не я потърсил около три месеца. Тогава баща ѝ положил много усилия за да ги помири и тя се върнала отново в Пловдив. Живели спокойно около един месец, когато отворили темата за името на детето, което тя вече била избрала. До края на бременността ѝ всяка вечер имало скандали за името на детето им, за начина по който искала да роди. В деня преди раждането я успокоил, че е съгласен с името А.. Когато родила в болницата посочила имената на детето, оставало само Е. да я припознае, но когато медицинския секретар дошъл при нея, разбрала, че той е дал име, което никога дори не били обсъждали. Обадил ѝ се и ѝ казал, че е припознал детето с име и че трябвало да приема фактите. Тя отказала, а той дошъл в болницата направил скандал на персонала и го помолили да напусне болницата, в резултат на което той приел името А.. За целия им престой в болницата /5дни/ дошъл да ги види само веднъж, а нещата от които имали нужда - аз и А. ги осигурявали родителите ѝ и приятелки. В деня на изписването дошъл да ги вземе и се държал сякаш нищо не се е случило. Няколко дни отношенията им бяха спокойни, след това започнал да критикува всяко нейно действие към детето им. Всяка вечер пиел и крещял. Майка ѝ често ставала свидетел на поведението му, защото идвала да помага и оставала вкъщи.

Твърди се, че в една от вечерите около средата на месец март 2021г., по време на нощното хранене на А. около 00-01 часа през нощта, когато той отново се скарал с нея, започнал да ѝ крещи, блъснал я, докато държала А., изплашила се и поискала да звънне на тел. 112. Опитал да ѝ вземе телефона, като я заплашвал. Все пак успяла да позвъни на 112 и да подаде сигнал. Когато чул, че иска помощ от полиция, рязко се успокоил, а когато полицаите дошли, лично им отворил и им предложил да влязат и им обясни, че е в следродилна депресия, твърдял пред тях, че е луда и затова не трябвало да ѝ

обръщат внимание. Единият от двамата пристигнали полицаи се оказал същият, който я спрял след побоя който ѝ нанесъл през 2020 г. Това напрежение въпреки рефлексирало и върху А. - плачела почти по цял ден и тя му предложила да отиде при родителите си за 2-3 дни, за да се успокоят и да решат как ще продължат от тук нататък. Той се съгласил и всичко било наред няколко дни до денят, в който дошъл да ги забере, за да се приберат в Пловдив. Пристигнал в лошо настроение, още не били напуснали гр. Пазарджик, когато отново започнал скандал. Изведнъж решил, че ще ги върне при родителите ѝ. Спрял пред въпреки изкарал количката и багажа на А. и казал да се махат. Минали няколко дни, през които той не ги е търсил, после се обадил и я попитал какво ще се разберат за А., защото отношенията им приключват. Решила да отиди в дома им в гр. Пловдив, заедно с А. за да опита да поговори с него, но той бил непреклонен и ѝ казал, че има 2-3 дни докато той отсъствал да изнесе нейните вещи и тези на детето и че нямал намерение да разваля прекрасния си живот, заради едно дете. След това напуснал апартамента.

Сочи се, че след раздялата им винаги е откликвала на неговите желания да вижда А., не го ограничавала по никакъв начин - нито за времето което прекарвал с нея в нейно присъствие, нито за честотата на идванията му. Имало случай, когато била с детето в Пловдив за преглед при лекар и го уведомила, че са там и може да види А., но отказал защото имал други ангажменти. Предупредил я, че трябва поне 2-3 дни преди да води детето в Пловдив да му се обажда. За рождения ден на А.- 29.01.2022 г. го попитала дали ще участва в организацията на първият рожден ден на дъщеря им, той отказал, след това се съгласил, а след това отново отказал. Организираща всичко и отново лично го поканила, до последно не дал отговор и дошъл в деня на празника с още няколко негови гости.

Сочи се, че на 27.02.2022 г. дошъл да види А. и го помолила вниманието му да е насочено изцяло към нея, все едно тя не била там, за да протече срещата нормално и да не се карат, но той отново започнал с обидите и високия тон. А. започнала да плаче, взел я от ръцете ѝ и тръгнал да се качва в неговата кола, в която дори нямало детско столче. Опитал се да я спре да се качи в колата при тях, но тя успяла, разплакала се и започнала да го моля да ѝ даде А., при което той отказал и се опитал да я избута, държейки А. в него. Тогава се обадила отново на тел.112, някъде между 14.00 - 15.00 ч., защото се

изплашила, че ще тръгне с нея. Докато търсела помощ и говорила с оператор от тел. 112, той се уплашил и ѝ върнал детето, затова обяснила на диспечера, че няма нужда да идват. След този случай до края на месец май 2022г. - три месеца, дори не се обадил да попита как е А., нито пожелал да осъществи личен контакт с нея. От страна на семейството на Е. А., единствено баща му - дядото на А. проявява интерес да осъществява контакти с нея, макар и рядко - веднъж на 2-3 месеца.

Твърди се, че при всичките описани случаи на осъществено спрямо нея физическо насилие от страна на ищеца, не е търсила защита по реда на Закона от защита от домашно насилие, тъй като на първо място се страхувала, че това би засилило агресията му към нея, а след раждане на детето, защото се страхувала и за нейната сигурност. Сега през призмата на времето и с оглед настъпилите обстоятелства осъзнавала, че с пасивността си е постъпила неправилно. Горните събития представяла без особено желание, тъй като се срамувала от нивото на отношенията им с бащата на детето, но въпреки това смята, че тези случки са важни и биха били от съществено значение при разглеждане на повдигнатите въпроси по делото. В своя защита иска да Ви увери, че е силно привързана към детето си. Обича А. и желае тя да получи възможно най-доброто възпитание, за което била готова да жертва време и средства. Материално е подсигурана. Участва в семейния бизнес на родителите ѝ. Работата осъществява онлайн от дома си, което ѝ осигурява възможност да има повече време и да е по-сно с А., да се грижи за нея и да е активна в отглеждането и възпитанието ѝ. Родителите ѝ много ми помагат в отглеждането на детето. Подсигурила е нормални условия за живот на А. в семейното им жилище - има обособена детска стая и всичко необходимо за нея. И не на последно място, емоционално детето се чувства добре и е спокойно в контактите си и в средата, в която живее.

Оформен е петитум с който се иска от съда да одобри следния режим на лични отношения между Е. А. и А. А.а, както следва:

- Всяка първа и трета събота или неделя от месеца, без приспивано за времето от 10.00 часа до 13.00 часа и от 16.00 часа до 18.00 часа в присъствието на майката и на социален работник от Дирекция „Закрила на детето“ до навършване на 7 годишна възраст на детето.
- През седмицата по всяко удобно за детето и двамата родители време по 1

час, след предварително съгласуване в присъствието на майката и присъствието на социален работник от Дирекция „Закрила на детето“ до навършване на 7 годишна възраст на детето.

- На рождения ден на детето 29-ти януари всяка година по два часа по споразумение с майката от 10.00 до 12.00 ч.
- На рождения ден на бащата 29-ти май всяка година по три часа по споразумение с майката и в нейно присъствие
- На първи юни всяка година по два часа по споразумение с майката и в нейно присъствие.
- На Коледните празници в един от официално обявените за почивни дни по три часа по споразумение с майката;
- На Новогодишните празници в един от официално обявените за почивни дни по три часа по споразумение с майката;
- За Великденските празници в един от официално обявените за - почивни дни по три часа по споразумение с майката.

Сочи доказателства. Прави доказателствени искания.

С настоящият отговор на искова молба, предявява насрещна искова претенция за издръжка, която ищецът следва да заплаща на непълнолетното си дете А. Е. А. с ЕГН: *****, действаща чрез своята майка и законна представителка Р. Д. Н. с ЕГН: ***** в размер на 400 лева месечно. Съгласно чл. 149 от СК, моли съда да бъде присъдена издръжка за минало време до 1 година от датата на предявяване на настоящата претенция. Заявява, че до месец декември 2021 г. включително, Е. А. е заплащал издръжка на детето. За месеците от януари до август 2022 г. не е заплащал такава. В тази връзка моли съда за одобри предложената от Е. А. месечна издръжка за детето А. Е. А. в размер от 400 лева, считано от м.август 2021 г., ведно с всички законови последици при забава на плащанията.

Предявява претенция по чл.127 а, ал.2 от СК, като моли съда да получи разрешение детето А. да напуска страната с нея, с цел туристически пътувания.

Сочи доказателства. Прави доказателствени искания.

По делото е постъпила молба с вх. № 19169/27.09.2022 г. от Р. Д. Н. с правно основание чл. 149 от СК, с която предявява насрещна искова претенция за издръжка, която ищецът следва да заплаща на непълнолетното

си дете А. Е. А. с ЕГН: *****, действаща чрез своята майка и законна представителка Р. Д. Н. с ЕГН: ***** в размер на 400 лева месечно за минало време. Съгласно чл. 149 от СК, издръжката за минало време, може да е до една година от датата на предявяване на иска. В тази връзка моли съда за одобри предложената от Е. А. месечна издръжка за детето А. Е. А. в размер от 400 лева, считано от м.август 2021 г.

Оформен е петитум с който се иска от съда да постанови решение с което да осъди Е. А. да заплаща на детето А. А.а чрез нейната майка Р. Паскова месечна издръжка в размер на 400 лева, както и такава за изминал период, считано от месец август 2021 г., ведно с всички законови последици при забава на плащанията.

По делото е постъпила молба от Р. Д. Н. с вх. № 19170/27. 09. 2022 г. с правно основание чл. 127 а от СК, с която посочва, че с бащата на А. А.а, Е. А. не могат да постигнат съгласие, малолетното дете да пътува само с нея в чужбина и по конкретно в държавите членки на ЕС и в съседните на Република България страни което не са членки на ЕС, а именно Турция, Сърбия и Северна Македония. Целта на пътуванията ѝ е туризъм. До завеждане на настоящото дело са провели множество разговори на тази тема, но не са стигали до съгласие. Е. А. е категоричен и отказва да даде своето съгласие за това детето да пътува само с нея в чужбина. Не излага каквито и да е доводи с които да подкрепи своя отказ. Родителите ѝ ежегодно пътуват с цел екскурзия и/или почивка в чужбина. По този начин ѝ се предоставя възможност, а и има желание да пътува заедно с А. и с родителите си. Желаете да я заведе на море в съседна Гърция и/или Турция. Има желание да направи екскурзии до съседна Сърбия и/или Северна Македония, също така Италия, Хърватска и други държави членки на ЕС. Детето се развива както физиологически, така и емоционално. Проявява жив интерес към заобикалящата го среда. На мнение е, че пътуванията в чужбина и посещенията на други държави биха допринесли много за развитието му. Отказа на баща му да ѝ даде съгласие води до невъзможност това да се случи.

Оформен е петитум с който предявява претенция по чл.127а, ал.2 от СК, като моли съда да получи разрешение детето А. Е. А. до навършване на седемгодишна възраст да напуска страната придружена само от нея с цел туризъм и/или почивка в държавите членки на Европейския съюз и в

съседните на Република България държави, които не са членки на ЕС, а именно Турция, Сърбия и Северна Македония.

В определения от съда срок е постъпил отговор на насрещния иск от ищеца Е. А. А., чрез адв. Т., в който сочи, че ответника Р. Паскова е предявила за съвместно разглеждане в настоящото производство насрещни искове по реда на чл. 127 А от СК и по реда на чл. 143 СК във вр. с чл. 149 СК, които счита за неоснователни. Съображенията са, че А. Е. А. е родена на година, т.е. в момента е на 1 г. и 10 месеца. Само на това основание и без да се сочат други обстоятелства искането на ищцата по насрещния иск за заместване съгласието на доверителя му за пътуване на малолетното дете извън страната следва да се отхвърли. На следващо място: не ставало ясно от исковата молба на Паскова кои са тези важни обстоятелства за дете в тази ниска възраст, които налагат пътуването му извън границите на Р. България, като последното следва да се разреши само ако са налице такива обстоятелства и ако исканото пътуване е в интерес на детето. В настоящия случай нито една от предпоставките не е налице и е безпредметно да се въвеждат и други възражения освен изложените: ниска възраст на детето, липсата на важни обстоятелства, които налагат детето да напуска пределите на Р. България и да пътува до държави, които са и извън територията на ЕС. Това са съображенията от страна на доверителя му да отказва да състави и подпише декларация за извеждането на детето извън границите на страната. За времето на фактическа раздяла, която дори не е имала траен характер по изложеното в подадения от доверителя му отговор, Е. А. се е грижил за финансовата издръжка на детето, за което прилага доказателства. Това, че не е заплащал издръжка в искания от Паскова размер от 1000 лева, не означава, че не е полагал финансова издръжка за детето. Прилага и моли съда да приеме преводни нареждания за сумата общо на 2700 лева, които доверителят му е превел по сметка на Паскова за издръжка на малолетната А.. Моли съда да приеме и приложените касови бонове на стойност от 50 лева до 400 лева, които са ваучери за закупуване дрехи и храна на детето. При приетите доказателства, претенцията на Паскова за заплащане на издръжка на детето за година назад се явява неоснователна и моли съда същата да се отхвърли. Моли съда да се присъдят и сторените от доверителя му разноски по насрещните искове.

Сочи доказателства. Прави доказателствени искания.

По доказателствената тежест съдът указва на страните, че всяка от тях носи доказателствена тежест за установяване на фактите и обстоятелствата, на които основава своите искания и възражения. В конкретния случай всеки от двамата родители следва да докаже твърденията си, че той е по-пригоден родител за еднолично упражняване на родителските права с оглед необходимостта от правилно отглеждане и възпитание на детето, създаване на трудови навици и дисциплинираност, обезпечаване на жилище и битови условия, както следва да докаже и размера на претендираната от всеки издръжка. Ищецът по предявения насрещен иск за издръжка за минал период от време носи доказателствена тежест по отношение на обстоятелствата изложени в този насрещен иск. Ако ответникът твърди, че нужда от издръжка не съществува или, че пък доброволно е доставял издръжка, той следва да докаже тези обстоятелства. Ищецът носи доказателствена тежест и по отношение на обстоятелствата, че в интерес на малолетното дете е да пътува в държавите членки на Европейския съюз, съгласно предложеното от ищеца по насрещните искове. По отношение на иск по чл. 127 а от СК, за уважаване на депозираната молба с посоченото правно основание, в производството, имащо характер на спорна съдебна администрация, следва да се установи по делото, че страните са родители на детето, които не са постигнали съгласие относно излизането извън граница на детето, както и, че заместването на съгласието на родителя, който не дава разрешението си, е в интерес на детето.

АДВ. Ш.: Нямам възражения по доклада. Да се приеме. Нямам искания по доказателствата. Считам, че доклада следва да се коригира в частта, в която ответната страна е заявила иск по чл. 149 от СК за размера на издръжката в размер на 400,00 лева. Следва ответната страна да уточни петитума си по насрещните искове. С молба ответната страна е заявила съгласие за размера на издръжката и е формулирал петитум за минал период по чл. 149 от СК, както има и формулиран петитум по чл. 127 а от СК, а именно за предоставяне възможност от съда за напускане на детето извън пределите на страната. В тази връзка правя изменение на иска в размера на издръжката по чл. 214 от ГПК която ищецът може да заплаща, да се намали в размер на 250.00 лева на месец.

АДВ. С.- Ц.: Нямам възражения по доклада. Да се приеме. Нямам

искания по доказателствата. Моля съда да приеме, че размера на претендирана издръжка на месец на основание чл. 214 от ГПК, правя изменение на иска, а именно да се счита, че исковата претенция е предявена за размер от 500.00 лева за бъдещ период, платима от бащата Е. А. на малолетното дете А. А.а, както и претендираме издръжка за минал период, една година назад, считано от датата на предявяване на исковата претенция, а именно в размер на 500.00 лева месечно. Считам, че изменението в тази част е допустимо с оглед разпоредбата на чл. 214 от ГПК. С депозирания писмен отговор на насрещната искова претенция са направени доказателствени искания, които поддържам и считам, че са относими, необходими и следва да бъдат събрани в настоящото производство, а именно: Да бъде изискана информация и представен доклад от пристигналите на място служители на трето РУ- Пловдив за сигнал от доверителката ми на 17.02.2021 г.; Да бъде изискана справка за имената на служителите, които са посетили на място адреса в гр. Пловдив,, като след установяване на тези имена, същите да бъдат допуснати като свидетели и да бъдат разпитани в настоящото производство с режим на призоваване на служебния им адрес, а именно: трето РУ на МВР- Пловдив. Да бъде изискана информация от ТД на НАП- Пловдив за декларирано имущество, както и да бъде направено цялостно имуществено проучване на ищеца Е. А. А. с оглед направената претенция за присъждане на издръжката, както за минал период от време, така и за бъдещ период от време. Да бъде задължен ищеца А. да представи Годишна данъчна декларация за 2022 г. за дейността му. Моля съда да бъде предоставена на доверителката ми за запознаване, а именно флашка, която е представена от ищцовата страна и няколко пъти с нарочни молби е изисквана да бъде предоставена тази информация. С молба от ищцовата страна се посочва, че те не възразяват да бъде предоставена тази флашка за запознаване, но до настоящия момент не е предоставена такава. Да се изиска от ОЗД към ДСП-Пазарджик препис от подаден сигнал на Р. Н. с вх. № Д-РА/16/13. 01.2023 г., както и да бъде изискано от ОЗД към ДСП- Пазарджик възражение депозирано от Р. Н. с вх. № ДК/Д-РА-1407/22.12.2022 г., като това доказателствено искане е направено с молба от 02.02.2023 г. депозирана по делото. Представям и моля да приемете разпечатка от Търговски регистър на юридическите лица с нестопанска цел, касаещо участието на ищеца А. като съдружник в Считам, че така представеното удостоверение е

относимо и следва да бъде прието в настоящото производство, тъй като касае имущественото и финансово състояние на ищецът с оглед претендираният размер издръжка. В същото актуално състояние е посочено, че ищеца А. участва като съдружник с дялово участие в размер на 690200.00 лева. Представям и два броя актуално състояние от Търговски регистър на юридическите лица с нестопанска цел за фирма, както и за фирма, като тези две дружества са били собственост на ищецът, но към настоящият момент дружествените дялове са прехвърлени на бащата на ищеца А. и смятам, че се касае за свързани лица и бащата на ищецът е поставено лице, а реално той е този който осъществява търговска дейност на тези две дружества. Представям и моля същите да бъдат приети. Не представям екземпляр от Търговски регистър на юридическите лица с нестопанска цел на ищцовата страна. Поддържам искането за разпит на трима свидетели, като смятам, че свидетелите следва да бъдат разпитани при съвместен разпит заедно с допуснатия свидетел на ищцовата страна.

АДВ. Ш.: По отношение на направеното искане за изменение по чл. 214 от ГПК от ответната страна, тъй като с молба с вх. № 19169/27.09.2022 г. ответната страна прави уточнение и формулира петитум на претендираните насрещни икове, в абзац 2 е изразено съгласие за претендирания размер от 400.00 лева с исковата молба и след това е са формулирани два петитума по отношение на насрещния иск по чл.149 от СК и чл. 127 а от СК. Считам, че няма формулиран петитум за издръжка с размер, по отношение на който в днешната съдебно заседание ответната страна да прави изменение на размера. В днешната съдебно заседание да повдига въпросът по отношение на претендирания размер за издръжка като насрещна искова молба, считам, че е недопустимо, тъй като претендирания срок е изтекъл. По отношение на направените доказателствени искания да се представи от ТД на НАП-Пловдив за доходите на ищецът, и по конкретно да се изследва имущественото състояние на ищеца А. и въпросът е кой трябва да го изследва, за какъв период трябва да го изследва и на какво законово основание да го изследва. Затова считам, че е негодно това доказателствено искане и моля съда да го отхвърли. По отношение на представените актуални състояния от Търговския регистър във връзка с това, в какви търговски дружества ищецът е съдружник, в какви дружества участва като пълномощник или представител, тази информация не считам, че доказва установяването на

факти по предмета на делото. Първо тези актуални съС.ия не доказват доходи, второ имуществото на търговското дружество не е доход за лицето съдружник и поради тази причина моля съда да не приема тези актуални съС.ия, тъй като те не установяват факти по предмета на настоящия спор. По отношение на приложените разпечатки на хартиен носител с отговора на исковата молба, моля съда да не ги приема по делото, тъй като хартиените носители не са заверени и от тях не може да се прецени от кого са правени и между кои лица са правени, затова считам, че са негодни като доказателство по настоящия процес и моля да не се приемат по делото. По същия начин възразявам да се приложи по настоящото дело два снимкови материала на лице женско, тъй като същото не може да се идентифицира и по тази причина моля да не се приема като доказателствен материал. По отношение на другите доказателствени искания оставям на преценката на съда. По отношение на искането за представяне на флаш памет, досежно аудиозапис, оттеглям искането си да бъде приложено по делото, тъй като не може да се представи аудиозапис, след като няма съгласие от страните да се предоставят и е нарушение съгласно чл. 32 от Конституцията на Република България, а именно без съгласие да се записва лица. По отношение на снимков материал в тази флаш памет, моля съда да ми предостави възможност в следващото открито съдебно заседание по делото да я предоставя и съдът да възпроизведе този снимков материал. Така направено доказателствено искане с отговора на насрещните искиви молби е направено с цел да се установи, че в процесния период 2021 г. -2022 г., ищецът и ответницата са имали общи събития и са присъствали на общи почивки, във връзка с твърденията на ответницата, че в периода 2021 г. -2022 г., ищецът не е поддържал контакт с ответницата и с малолетното си дете. По отношение на депозираните в настоящото производство социални доклади от ДСП- Пазарджик и ДСП- Пловдив, не възразявам да се приемат, но считам, че са непълни, тъй като от исковата молба и отговорите на двете страни се внася твърдение по отношение на роителския капацитет на родителите, а именно: кой да упражнява родителските права върху малолетното дете А. А.а, считам, че следва да бъдат задължени ДСП- Пазарджик и ДСП- Пловдив да изследват и да вземат становище по отношение на това, притежава ли всеки един от родителите родителски капацитет и може ли да полага адекватни грижи за малолетното дете А.. По отношение на искането за представяне на запис от

телефон 112, моля съда да задължи ответната страна да изложи какво ще докаже с това доказателствено искане по предмета на делото. По приложената по кориците на делото молба за представяне на 2 броя флаш памет от ответната страна, възразявам да се приемат по делото, тъй като не е посочено какво ще се установява с тази флаш памет, не се заявява, че извършения запис е със съгласието на лицата участващи в него и поради тази причина доказателственото искане е негодно и представените веществени доказателства са събрани по незаконен ред и възразявам да бъдат приобщени и приложени по делото. Поддържам искането за комплексна психиатрична експертиза с поставените задачи, поддържам искането си за разпит на един свидетел. По отношение на поисканите трима свидетели при режим на довеждане от ответната страна, възразявам да бъдат допуснати. Ответната страна да каже в каква връзка иска техния разпит и какви факти ще установяват по предмета на делото и ако тримата свидетели ще установяват еднакви факти по делото, моля съда да не ги допуска. Моля съда да задължи ТД на НАП- Пазарджик да представи информация какви доходи е декларирала за периода 2021г. и 2022 г. ответницата Р. Д. Н. и на какви правоотношения се осигурява. Да задължите ответницата Н. да представи декларация за имуществено и семейно съС.ие.

АДВ. С.- Ц.: Възразявам и не смятам, че е основателно становището на пълномощника на ищецът затова, че предявеният иск за размера на издръжката е бил преклудиран. Смятам, че с депозиране на отговора на исковата молба е направено изрично искане да бъде осъден ищеца А. да заплаща издръжка за детето А. А.а в размер на 400.00 лева, както и за минал период от време, а именно: една година от предявяване на тази искова претенция. Касае се за дете и преклузията в първото съдебно заседание приключва едва след като е приключило съдебното заседание. Съгласно чл. 214, ал. , изр. последно от ГПК ясно е написано, че до приключване на съдебното дирене в първата инстанция може да бъде изменен размера на предявения иск, поради което аз смятам, че становището е несъстоятелно и не следва да бъде вземано в предвид от вас. В проекто- доклада беше посочено и същия ще се обяви за окончателен, беше докладвано, че е направена искова претенция за присъждане на месечна издръжка, а в днешното съдебно заседание беше изменена претенцията съгласно чл. 214 от ГПК. Моля да бъде прието, че надлежно и своевременно е предявена тази

искова претенция. Досежно направеното възражение за приемане на разпечатка от кореспонденция, аз смятам, че същото следва да бъде прието, тъй като именно от тази кореспонденция се вижда какво е отношението на ищеца А. към майката на детето А. А.а. В нея ясно личи вербалната агресия, която той използва към Н.. В отговора на исковата молба и в насрещната искова молба е направено твърдение, че на тази вербална физическа агресия осъществявана спрямо майката, детето е ставало пряк очевидец, макар и в невръстна възраст. Считам, че това има значение за определяне на родителски права, за режим на лични контакти между бащата и детето. Моля съда да задължи ищеца А. да продиктува мобилния си номер и съответно да бъде изискана информация от мобилния оператор, а именно: кои мобилни номера използва ищецът при осъществяване на разговори и изпращане на текстови съобщения. Противопоставям се на изискването на допълнителни социални доклади от ДСП- Пазарджик и ДСП- Пловдив като считам, че изготвените социални доклади са всеобхватни и в тях са изложени твърденията на двете страни. Социалните работници нямат такива правомощия да изследват родителски капацитет на родителите в едно производство, касаещо дадено дете. Социалните доклади са само и единствено въз основа на твърдения и данни дадени от родителите, както и от посочване за близък роднински кръг, за личен лекар, за поставени имунизации и за начина по който се отглежда съответното дете, досежно битовите условия. Социалните работници не са разследващи органи и те нямат такива правомощия, поради което се противопоставям на това искане. Относно представената флаш памет с молба по делото, депозирана преди съдебното заседание, считам, че същата е относима и следва да бъде изслушана в съдебно заседание в присъствието на страните по делото. Представена е не 2 бр. флаш памет, а 1 бр. флаш памет, като другият брой флаш памет е за ищцовата страна. Възразявам по така направеното изложение, че е било записано нещо, което не било ясно дали имало съгласие, съгласно Конституцията на Република България. На тази флаш памет е записано детето и неговите думи. Детето е малолетно, на две години и четири месеца, то няма как да изрази становище, дали иска да бъде записано или не, като записът на детето е осъществен от неговата майка, същите вече са допуснати до разпит в настоящото производство с оглед характера на делото, касаещи лични отношения и родителски права, както и касаещи правата и интересите на малолетно дете. Смятам, че следва да бъдат

разпитани трима свидетели при режим на довеждане, така както са допуснати от настоящия съдебен състав, като свидетелите ще установяват различни факти и обстоятелства, касаещи интересите на детето. Няма как предварително да посоча кои точно факти и доказателства и какви точно факти и доказателства ще установява всеки един свидетел, тъй като аз не мога да знам какво ще говори свидетелят. Смятам, че искането за представяне на Годишна данъчна декларация, касаеща 2022 г., както и за проучване имущественото съС.ие на ищецът е относимо към настоящия предмет на делото, тъй като се касае за интереси на малолетно дете и е предявена искова претенция за присъждане на конкретен размер издръжка. От установяване на имуществено и имотно съС.ие на ищеца А. ще бъде преценяван и размера на тази издръжка. Аз не смятам, че ответницата следва да бъде задължавана да представя справка за нейното семейно положение, тъй като това е неотносимо към настоящия спор. Ответницата присъства в съдебната зала и може да заяви пред съдебния състав какво е семейното и положение. Правя доказателствено искане във връзка с имущественото съС.ие на ищецът, а именно: Да бъде изискана информация от ТД на НАП- Пловдив, ищеца Е. А. А. ползвал ли е данъчно облекчение периода 2021г. и 2022 г., тъй като по данни на доверителката ми същият е ползвал данъчни облекчения, макар че той не се грижи и не отглежда детето от неговото раждане до момента.

АДВ. Ш.: Какво обстоятелство ще се доказва с това, дали е ползвал данъчно облекчение или не е ползвал?. По тази причина възразявам по така направеното искане от ответната страна, тъй като не е относимо към предмета на правния спор. По отношение на репликата на ответната страна за тримата свидетели, заявявам, че по чл. 156, ал. 2 от ГПК изрично се иска при допускане на свидетели, страната да уточни за кои факти ще бъдат разпитвани. Поддържам искането си за недопустимост за увеличаване на размера на исковата претенция която се претендира от ответната страна, тъй като такава искова претенция не е направена и формулирана до първото съдебно заседание по делото, а първото съдебно заседание по делото е било на 10.03.2023 г. По отношение на другите становища оставам на преценката на съда.

АДВ. С.- Ц.: Докато се приеме проекто- доклада по делото могат да се правят уточнения по исковата претенция и по писмения отговор, поради което няма преклузия.

АДВ. Ш.: Представям определение № 285/23.06. 2022 г. на ВКС по гр. дело № 5101/2021 г. Същото касае недопустимост на звукозаписи изслушани по гражданския процес, които са събрани в противоречие на чл. 32 от Конституцията на Република България.

АДВ. С.- Ц.: Така направеното искане е неотносимо към предмета на правния спор, тъй като звукозаписът който представен на флаш памет с нарочна молба от моя страна, касае запис на малолетно дете, който е направен от неговата майка. Няма как малолетното дете да изрази становище дали желае или не желае да бъде записан. Това е по преценка на неговия родител. Моля съда да бъде допусната съдебно- техническа експертиза, с която да бъде свален аудиозаписа и да бъде снет на хартиен носител.

АДВ. Ш.: Кое да изследва съдебно- техническата експертиза. Възразявам на това искане.

СЪДЪТ след като изслуша процесуалните представители на страните и направените от тях искания ще се произнесе в закрито съдебно заседание по тях, с оглед на техния обем и след като се запознае подробно със становищата им обективирани в съдебния протокол.

СЪДЪТ счита, че делото не е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА делото и го НАСРОЧВА за 16.06.2023 г. от 10.30 ч., за която дата и час страните следва считат уведомени от днес.

Протоколът написан в съдебно заседание, което приключи в 17.30 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____